

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2009. évi november hó 20. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A másodfokú bíróság a súlyos testi sértés bűntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt **I.rendű vádlott és 3 társa** ellen indult büntetőügyben a Baranya Megyei Bíróság 7.B.415/2008/18. számú ítéletének I.rendű és II.rendű vádlottakra vonatkozó részét helybenhagyja.

Kötelezi I.rendű vádlottat 16.875 (tizenhatezer-nyolcszázhetvenöt) forint, II.rendű vádlottat 9.000 (kilencezer) forint a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére az állam javára.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen I.rendű vádlott enyhítés, védője a minősítés megváltoztatása, valamint enyhítés, II.rendű vádlott és védője felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében - a Be.349.§ (1) bekezdésében írt korlátok között - a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az iratok tartalma alapján - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdésének a) pontjára - az alábbiak szerint egészítette ki:

Az I.rendű vádlott a nála levő kést először **sértett1** sértett felé lendítette szúrássra, azonban **sértett2** ezt látva lefogta I.rendű vádlott késsel szúró kezét. Ennek köszönhetően a kés nem érte el **sértett1** testét.

Ezzel azonos tartalmú megállapítás szerepel az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában, ám nem a tényállásban, hanem a bizonyítékokat értékelő részben, amelyet a másodfokú bíróság ezért a tényállás részének tekintett. (*Elsőfokú ítélet 14. oldal 8. bekezdése.*)

Miközben **sértett2** a nála levő viperával csapkodta I.rendű vádlott kezét, illetve lábát, az I.rendű vádlott folyamatosan próbálta támadni **sértett2**-t a késsel, mellyel szúró, hadonászó mozdulatokat tett felé.

(tanú1 tanúvallomása a nyomozati iratok 77. oldalán, tanú2 tanúvallomása a nyomozati iratok 93. oldalán, tanú3 tanúvallomása a nyomozati iratok 73. oldalán, tanú4 tanúvallomása a nyomozati iratok 101. oldalán, valamint sértett2 gyanúsítottként tett vallomása a nyomozati iratok 188-190. oldalain és sértett1 gyanúsítottként tett vallomása a nyomozati iratok 160-161. oldalai, valamint 10. és 18. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvek.)

A tettelegesség során **sértett1** is nyolc napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett; a bal oldali arcán, a szájzug környékén harapott sérülést, valamint az ajak bal oldalának minimális duzzanatát.

(Sértett1 sérüléseiről kiállított orvosi látlelet tartalma a nyomozati iratok 125-126. oldalain.)

Az ekként kiegészített tényállás most már mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az a vádlottak védekezésével szemben álló részében is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

Az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával széles körű bizonyítási eljárást folytatott le. Ennek során kihallgatta azokat a személyeket, akiknek a történésekről tudomásuk volt, továbbá lefolytatta a szükséges szakértői bizonyítást is. A bizonyítékok részletes és a logika szabályainak megfelelő értékelésével adott számot ténymegállapításairól, köztük I.rendű, II.rendű, valamint III.r. vádlottak védekezése elvételének indokairól.

Az elsőfokú bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a vádlottak által tett vagy az előadásukkal szemben álló sértetti vallomások fogadhatók-e el a tényállás alapjául. A kérdés eldöntésénél helyesen vette figyelembe az egyéb bizonyítékokat, az érdektelen, kívülálló tanúvallomásokat, az orvosszakértői véleményt, de egyes elemeiben a vádlotti vallomásokat is. Ezek a bizonyítékok

sértett1 és **sértett2** előadásait támasztották alá, így helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az események lényeges tartalma és lefolyása szempontjából megegyező sértetti vallomásokra kell figyelemmel lenni.

Nem képezte vita tárgyát az a körülmény, hogy I.rendű, valamint II.rendű vádlott súlyosan ittas állapotban jelent meg a P....., Sz..... úti szórakozóhelyen **III.rendű vádlott**, valamint az időközben eltávozó ismerősük társaságában. I.rendű és II.rendű vádlott miután szembesült azzal a körülménnyel, hogy zártkörű rendezvény miatt nem mehetnek be a szórakozóhelyre, ezt nem voltak hajlandók tudomásul venni. I.rendű vádlott elsőként vette elő a kést, mellyel fenyegetőzve megbotránkozást keltett az utcán tartózkodó személyekben.

Az események második részében a szórakozóhelyről kilépő **sértett2**, valamint **sértett1**, illetve I.rendű és II.rendű vádlottak között került sor tettelegességre. A kívülálló szemtanúk előadása alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy I.rendű vádlottnál - háta mögött tartott kezében - ekkor is kés volt. Erre a kívülálló személyek közül többen figyelmeztették a sértetteket. Hasonlóképpen megerősítették a tanúk vallomásai a sértettek előadását abban is, hogy I.rendű vádlott szidalmazó szavak kíséretében megöléssel fenyegette a sértetteket.

A sértettek és az egyező további tanúvallomások szerint a fenti előzmények után került sor arra, hogy I.rendű vádlott a késsel elsőként tetteleges magatartást is tanúsított, amelyet a sértettek védekező tevékenysége közben is folytatott.

Ugyancsak megalapozottan és a bizonyítékok megfelelő értékelésével állapította meg az elsőfokú bíróság II.rendű vádlott tevékenységét, a verekezésbe való bekapcsolódásának időpontját és módját.

Miután az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat a logika szabályaival összhangban állóan értékelte, és értékelő tevékenységének indokát is részletesen kifejtette, így a megalapozott tényállás a másodfokú eljárásban eredménnyel nem volt támadható.

A fentiek szerint kiegészített tényállás a Be.352.§ (2) bekezdése alapján irányadó volt a fellebbezési eljárásban is.

E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett mindkét fellebbezéssel érintett vádlott büntetőjogi felelősségére, és cselekményeik minősítése is megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak.

A II.rendű vádlottnak és védőjének felmentést célzó fellebbezése tehát nem volt megalapozott.

Az elsőfokú bíróság részletesen megindokolta a jogi minősítéssel összefüggésben elfoglalt álláspontját. A bizonytalansági tényezők miatt - az alkalmazott erőbehatás,

illetve a támadással célzott testtájék meghatározhatóságának hiányában - I.rendű vádlott szándéka - az általa használt eszköz jellege, illetve kijelentései ellenére - megalapozottan mindössze a súlyos testi sértés kísérlete vonatkozásában volt vizsgálható. Nem volt megállapítható ugyanis, hogy **sértett2** és **sértett1** együttes és hatásos védekezése hiányában az I.rendű vádlott támadása milyen súlyú sérüléseket idézett volna elő.

Nem osztotta a másodfokú bíróság az I.rendű vádlott védőjének a testi sértés előkészülete vonatkozásában elfoglalt jogi álláspontját. Az irányadó tényállás szerint ugyanis az I.rendű vádlott terhére nem csak a bűncselekmény elkövetéséhez szükséges feltételek biztosítása volt megállapítható, hanem a kés szúrásra lendítésével az elkövetési magatartás megkezdése is. A súlyosabb eredmény bekövetkezése mindössze a sértettek összehangolt és hathatós elhárító magatartásának köszönhetően maradt el.

A védő minősítés megváltoztatását célzó jogorvoslati kérelme tehát nem volt alapos.

Aggálytalannak találta a másodfokú bíróság a köznyugalom elleni bűncselekmény csoportosan elkövetettkénti minősítését. Miután a testi sértés bűncselekményének büntetési tétele nem volt súlyosabb az I.rendű vádlott terhére megállapított garázdaság büntetési tételénél: így nem volt akadálya annak, hogy a Btk.170.§ (2) bekezdésében meghatározott testi sértés kísérlete mellett a Btk.271.§ (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő köznyugalom elleni bűncselekmény halmazatban kerüljön megállapításra.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen ismerte fel.

Amint arra a fellebbviteli főügyészség átiratában helyesen utalt, a társas elkövetés súlyosító körülményként nem volt figyelembe vehető az I.rendű vádlott terhére, miután a többes elkövetés már a garázdaság súlyosabban minősülő esetének megállapításakor értékelést nyert. Ezért ennek súlyosító körülményként történő ismételt figyelembe vételét a másodfokú bíróság mellőzte.

További enyhítő körülményként értékelte I.rendű vádlott javára megromlott egészségi állapotát.

Az I.rendű vádlott terhére helyesen az értékelhető súlyosító körülményként, hogy visszaesőnek nem minősülő bűnismétlő, aki korábban nyolc alkalommal volt büntetve, köztük erőszakos bűncselekmények miatt is.

Az elsőfokú bíróság az egyebekben helyesen feltárt bűnösségi körülményekhez igazodó büntetést szabott ki mindkét vádlottal szemben.

I.rendű vádlott büntetett előéletére, az ittas állapotban tanúsított agresszív magatartására, a cselekmény elkövetésében játszott kezdeményező szerepére, a használt eszköz különösen veszélyes jellegére figyelemmel a vele szemben kiszabott szabadságvesztés neme és mértéke eltúlzottan szigorúnak nem tekinthető.

A többszörös visszaeső II.rendű vádlottal szemben az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés végrehajtását próbaidőre felfüggesztette. Ennek során messzemenően figyelembe vette a cselekmény elkövetése során betöltött szerepét, magatartásának súlyát.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a kiszabott büntetések mindkét vádlott vonatkozásában szükségesek a Btk.37.§-ában megfogalmazott büntetési célok eléréséhez, ezért azok enyhítésére nem látott törvényes lehetőséget.

A jogorvoslati kérelmek enyhítést célzó részükben sem voltak tehát alaposak.

A kifejtettek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - miután egyéb rendelkezései is törvényesek voltak - a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Be.381.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottakat a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

P é c s, 2009. november 20.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr.Túri Tamás s.k. bíró

A Baranya Megyei Bíróság 7.B.415/2008/18. számú ítéletének I.rendű és II.rendű vádlottakra vonatkozó része a Pécsi Ítéltábla Bf.II.127/2009/10. számú határozata folytán a 2009. évi november hó 20. napján jogerőre emelkedett és - fel nem függesztett részében - végrehajthatóvá vált.

.Krémer László s.k.
a tanács elnöke